

IV. kötet.

Budapest, 1889. augusztus 11-én.

32. szám

A gyermekszobából.

Ellácska. Be szeretném, ha szegények volnánk!

Mama. Ugyan, Ella, hiszen jobb dolguk van a gazdagoknak!

Ellácska. Igen; de ha szegények volnánk, akkor nem tartanál mellettem — nevelőnét.

A megdohosodott bor.

— Igaz história. —

Palócziának Lipity községében, annak is a végén, terül el a pinczesor. Azok a mohos tetejű pinczék sokat tudnának mesélni, ha például nyelvük volna. De azért, hogy nyelvük nincsen, mégis irigykedik rájuk Gyürhe Ágoston.

— Tekintetes uram, — szokta mondani Sarkay úrnak, kinek sok hold a szőlője, tele a pinczéje, — a tekintetes urat nem irigylem, mert keveset iszik; de ha a pinczéjét látom, majd a szívem hasad meg, mert az mindig tele van.

Ilyenkor aztán azzal szokta biztatni Sarkay uram Gyürhét, hogy sohse hasadjon meg azért a szíve, majd ha alkalom lesz hozzá, majd egyszer valamikor lehet módja a borban, hívja a pinczébe.

Mondta; de csak mondta, meg nem cselekedte. Sajnálta-e vagy mi, tőle azt a kis italt, ki nem vallotta. Csak biztatta, majd egyszer, majd máskor.

Hanem hát úgy hangzik egy okos mondás: a mi késik, nem múlik.

Egy szép derült napon Sarkay uram a borát kóstolhatta. csak úgy szólóban. Minek fogyasztaná más is, többnek több az ára, Izlett a bora, nincsen benne hiba, hanem

egyszerre csak a huszadik hordó kóstolása után elfintorítja orrát s aztán még egyet hörpint belőle, s hogy jobban higgye, kijelenti:

— Hm! hm! Dohos, veszettül dohos — ejnye, ejnye no! Nem ér egy fabatkát!

Sajnálkozott felette egy jó sort. Aztán mint mikor ragyaeső éri a búzát, s utána keményen kisüt a nap, és a búza rozsdát kap, aggódásában hirtelen vidám arcot öltött: egy rozsdás gondolatot fogott meg agyveleje.

— Ha nem is stimmel egészen a számítás, mégis több mint veszett fejszének a nyele. Így lesz az jó! Úgy ám, Gyürhe Ágoston, ha borral akarod torkodat mosogatni, ihatsz már hét bórödig a szomszédoddal együtt. De nem ingyen. Minden héten van egy nap, a mikor meg kell tisztogatni a hordókat, borlefejtés is akad még, majd elvégzitek ti azt nekem szépen, rendesen, aztán ihattok érte bort, dohosat, orrcsavarintót.

Ezt gondolta.

És a következő nap volt a hétnek hordótisztító, borlefejtő napja. Ötven hordót megtisztogatni, hogy ragyogjon mind, tizenöt gönczít lehúzni, megtele tölteni, helyre rakni, hogy ne legyen hiba, nem csekély dolog. Két embernek iziad az üstöke, míg megfelel ennyimunkának. Pedig megfelelt, hát iziadtisakoponya.

— Nagy bőjtje van a következő farsangnak, tekintetes uram, — mondá Gyürhe.

— Nem is lesz panasz, — vigasztalá Sarkay uram, — muskotály bor annak az ára. A javából kaptok.

Mint mindennek, vége szakadt a borfejtésnek, tisztogatásnak, hordóeligazításnak is.

— No, most már ihattok.

— Nem is lesz ez sár! — köszörülik a torkukat az iziadástól kívül csaposak, a szomszédoktól belül szárazak. — Már a szemünk is majd elnyeli az italt!

— No Gyürhe, itt egy tele pohárral, szívesen kapod, vedd be!

Gyürhe lenyelte, csak mikor helyére ért, lottyant egyet.

— Igaz-e, hogy jó?

— Aszondom, hogy... izzé... jó no! — Aztán elfordította arcát, nagyot fújt orrán, száján s gondolta magában:

— De becsapott!

Mikor meg Borzsi is bevette a kádenciát, elfogta a krakogás s lopva pillantott a druszájára egy sajnálkozót, de jelentőségteljeset.

— Nos, mit mond? — kérdi a bőkegyelmű.

— Hát, hogy is no... kár belőle kevés.

— Van-e belőle sok? — kérdi Gyürhe, kinek orra még mindig nem békült ki a muskotály illattal.

— Nincs, csak egy hordóval, igazi muskotály.

— Érzem, izabella is van benne, kár, hogy csak egy a hordó.

— Adjon jövőre ezer annyit ilyet a jó isten, tekintetes uramnak, — kívánja Borzsi.

— Köszönöm. — mondá Sarkay kelletlenül — vigyen el az ördög benneteket! — ezt meg gondolá szívesen.

— Igyatok még, fiaim, istenemre, olyan szívesen adom, mintha rokonaim volnátok. No Gyürhe!

Köszönöm alássan, elég volt, mert megérzi otthon az asszony, aztán megnyelvel.

— Hát te Borzsi, a te feleséged szelid teremtés.

— Igaz, vagy mi; de még se kék ebből több.

— Már mért, te? Talán nem jó?

— Nem mondtam egy szóval se, hogy

nem, inkább olyan fáin, hogy nem ilyen mifajta emberekbe való. Nem értjük mi ennek az érzését.

— No, de ha nem sajnálom!

— Már én mégis aszondom, hogy tesszen ezt inkább úri családjával elfogyasztani, — szolt Gyürhe.

— Mért, te?

— Hát csak azért, instálom, mert az ilyen ital úri gyomorba való, öröktől örökké ahhoz is legyen szokva.

Erre aztán kifakadt a nagy hahota, nevetés Sarkay uramból, és megszárván a megjártakat, megkínálja egy-egy igazi jófajta pohár borral.

— Ez már csak tetszik?

— Ez már teszi, vagy mi, — szolal meg Borzsi, — még sem teljes az én örömem.

— Hát aztán mi az oka?

— Az volna az én bánatom oka, hogy most már nem

hasad-e meg a szíve a tekintetes úrnak azért a jó pohárka borért.

Sarkay uramat nem egy könnyen lehetett kivenni a sodrából, ha érezte is a gúnyt, tudta, hogy olesó, de hasznos volt a tréfája. Mért bosszankodnék hát?

— Tudjátok-e mit? — vivé tovább a szót, — én mindig szívesebben iszom a másikat.

— Dejszen kérem, — szólal meg Borzsi, — akárhogy legyek a mondás, hogy így vagy úgy, még is azt tudnám, ha nem vagyok is olyan foglyos eszű, mint a tekintetes úr, hogy úgy vagyok én ezekkel az italokkal, mint a tavalyi széna az ideivel.

— Hát az hogy volt? — kérdi kíváncsian Sarkay uram.

— Úgy, kérem, hogy még a tavalyi csak tej volt, az idei ellene kávénak is beillik.

— No, látod, én mindig szívesebben iszom a tejet, mint a kávé.

— Dejszen, kérem, kinek hogy, — magyarázza Borzsi ártatlan képpel a szénát illetve; de hunczut eszével másra czélozva, — nem minden marhának egyforma!

Egy hét multával ismét megszólította Sarkay Borzsit meg Gyürhét, hogy kerülne megint egy kis munka, térjenek be a pinczéjébe.

— Nem lesz arra többé plánom, — volt a válasz.

Aztán azóta a pincze-eset óta, ha lipityi ember mulat, s olyan bor kerül az asztalra, a melynek nemesak íze, hanem szaga is van, közmondásként használja, hogy:

— Mózsi, muskotály ez, mint a Sarkay uramé.

Füleki.

Falun.

— Kisasszony, ismeri «Boccaccio» zenéjét?

— Azt nem, csak — dekameronját.

A jámbor feisztiek.

A füredi országútba esik az úgynevezett kéri csárda, ettől félórányira fekszik Feiszt község, melynek birtokába a csárda és területe tartozott.

De csak tartozott. Mert a korcsmáros, ki a csárdát haszonbérbe birta, olyan jól gazdálkodott, hogy a csárdát megvehette a községtől. Persze jól megkellett fizetni; de kénytelen volt vele, nehogy elüssék a kezéről.

E jókora pénzösszeg kiadása roppant fájt a korcsmárosnak. Egy gondolat villant meg agyában, melyet csak hamar követett a tett.

Észrevette ugyanis, hogy a terjedelmes kertnek egyik sarkában egy árva kereszt áll magában, bádogra festett képpel. Erre a keresztre építette a korcsmáros egész spekulációját.

Egyik bizalmas embere által a környékben azt a hirt terjesztette, hogy a község lakosai eladták neki az Istenüket.

A község minden jámbor lakosának ég felé állott a haja, midőn ezt a hirt meghallotta.

Most látták csak, mit cselekedtek.

Nyomban összeszedelődött a megrémült tanács s rohantak Salamon gazdához, hogy, az ég szerelmére, adja vissza nekik a keresztet!

Salamon rendületlen nyugalommal válaszolta, hogy se több, se kevesebb, nyolczszáz frtért oda adja a keresztet.

Savanyu arczczal bár, kifizették a nyolczszáz forintot s a keresztet ünnepélyesen haza vitték.

Igazi magyarság.

Nagyon rá járt a nyelve a káromkodásra az egyház egyik kurátorának, a mi igen bántotta a helység jámbor papját. Egy izben éppen akkor jött a lelkész az udvarba, mikor kurátor uram jégeső módjára káromkodott lovaira.

— No, no, kurátor uram, türtöztesse magát, hiszen megértik kelmedet azok a lovak káromkodás nélkül is!

— Dehogy értenek meg, főtisztelendő uram, mikor csak magyarul értik meg a szavamat.

Önbecsmérlés.

Ódondi Izidor arcának egyik oldala fogfájás következtében szörnyű módon feldagadt, míg arcának másik oldala, mint egész teste, nagyon

sovány volt. Egy barátja, kivel az utcán találkozott, tréfásan kiáltott fel:

— Hogyan nézel ki, barátocskám? Egyik oldalodon polgármestert mutatsz, a másikon pedig napidijast!

— No, csakhogy a *közepében* nem vagyok semmi.

Agglegény dala.

Oh boldog agglegényi élet,
Te szép, dicső sorsadomány!
Benned találni annyi élvét!
Nem is vágyom már több után.

Enyém vagyok osztatlan egyben,
A nap, az éj is mind enyém;
Mit bánom azt, ha tán felettem
Pálczát tör a közvélemény!

Itéljen el csak — és szapuljon
Sok, férjre vágyó kapzsi szűz;
Nevetnem is oly jó a gúnyon,
Mit mende-mondák nyelve üz.

Hiába szól, — be nem fon engem
A pletyka és a rágalom,
Nősülni? — azt érzem szünetlen,
Hogy nincs s nem is lesz hajlamom.

Elszegve tudni röpke szárnyam',
Mely most az ég felé ragad,
S főlény helyett hogy ott találjam
Magam — papucskormány alatt.

Hódolni az asszony-szeszélynek,
Mosolygva, előzékenyen,
S ha ő megsértne, még én kérjek
Bocsánatot a térdemen?

Hordozni őt víg közhelyekre,
Hogy lássák módos öltönyét:
Szinházba, bálba, étterembe,
S az ég tudná, hogy merre még!

Elnézni ott, ráhagyva békén,
Az udvarlókkal míg enyelg,
A míg féltékeny szívem mélyén
Kín dülne, mely kétségbe ejt.

S midőn haza kerülve éjjel,
— Bár ő, tudom, jól mulatott, —
Fitymálva, színlelő negéddel
Igy szólna: «Oly fád volt ma ott!»

Pedig dehogy! . . . Ha rajta állna,
Maradna ő továbbra még,
Csupán az a dolgok hibája,
Hogy vele én is ott valék.

Szívében a sok nyegle úrfi
Kísértené emlék gyanánt,
Kik úgy tudták körül rajongni,
Mint pillangók a rózsafát.

Ily benyomástól tán kegyének
Egy cseppje sem maradna rám ?
Tudnám magam hiába férjnek
S hizelgenék hiába tán ?

Duzzogva és nyúgnak nevezve,
Maga körül úgy túrne csak ;
Gúnyt szórna tarkuló fejemre
S nővelne rajta szarvakat ! . . .

A pessimismus rémes álmom,
S előítéletim nagyok ;
Csak addig élem jól világom,
Míg boldog agglegény vagyok.

Kunsági B.

A féltett nyelv.

A káromkodás ellen prédikált nagy buzgalommal egy vasárnap a lelkész és ennek a rossz szokásnak haszontalan volta mellett felhozta azt is indokul, hogy lám a német nem káromkodik és mégis mindent el tud végezni.

Templom után megbeszélés tárgyává tették a hívek a prédikációt és dicséretükre legyen mondva, egyhangulag elismerték, hogy bizony a papnak még igaza is lehet, mire oda szól az egyik kurátor uram :

— No csak az kéne, hogy azért tanuljak meg németül, hogy még ne is káromkodhaszam ki magamat

A nyilatkozat.

Eladó lány van a háznál :
Ajtó nyitva, kapu tárva.
A szerelmes ifju eljár
Jó ebédre, vacsorára.

Telve még az éléskamra,
Bár a hordó kong oldalán ;
Míg az ifju nyilatkozik,
Csak ki bírja addig talán.

Szép a lány. Két szép szemének
No meg a bornak hevétül
Az ifjunak arca lángol
S érzi, hogy a feje szédül.

Tűz emészti keblét. Oh, de
Mivel oltsa el a tüzet ? !
Suttogva szól a leányhoz :
«Kérek egy pohár friss vizet.»

Lukács István.

Furesa kérdés.

Poczkos Dávid az Andrassy-uton omnibuszba akar szállni ; de csak egy ülés volt még a kocsiban, a mely pedig nem volt elegendő széles elhízott tagjainak befogadására. Ijedten fordul hozzá a kocsis ezzel az ironikus kérdéssel :

— Bocsánat, nagyságos uram, *egészen* kíván velünk jönni ?

Vasárnap délután.

Káplár. No, Zsuzsi, hát merre vegyük most a direkciót ? A városligetbe, Erzsébetterre vagy . . .

Zsuzsi. A hova te akarsz.

Káplár. Akkor hát ne töltsük itt az időt, hanem gyerünk vissza a kocsimába !

A föleserélt pohár,
vagy: cognac helyett ricinusolaj.

Majsztramnak egy pohár cognacot hoz kelner,
Ricinusolaj meg majsztramnénak kell, mer' . . .

S a mint kifundálta, megtörtént a csere:
Majsztram előtt áll a nagyasszony gyógyszere.

Cognac mellett majsztram az ujságba mélyed,
A gyerek gondolja: hátha eserélnétek!?

S hogy ott járt ökelme már az ujság végén,
Im a cognac vagy mi, lecsúszott a gégén.

«Tyűh! azt a...!» — de magát ki sem pörölhette,
Mert valami rögtön futásra készítette.

B-i.

Ártatlanul.

Jól megdögönyözték a gyerekek a koresmázó paraszt szamarát. Egy kis Józsi is ott állt s nevetgélve nézegette társai kedvtelését; de bele vegyülni nem mert. Mire a paraszt kijött a koresmából, mind odább állottak a gyerekek, csak Józsi maradt ott nyugodt lelkiismerettel, hiszen ő nem bántotta a szamarat. Csakgogy ezt a paraszt nem tudván, őt jól nyakon teremtette. A gyerek ríva rohan fel a lépcsőn panaszra a tanítóhoz, ki éppen lefelé ment és a gyermek őt nem látva, neki rohant.

— Nem tudsz vigyázni? — rival rá a tanító, mialatt újólág képen töröli. Most a gyerek az igazgatóhoz rohan és sírva panaszolja:

— Igazgató úr, kérem szépen, a tanító úr arezúl ütött; pedig nem is bántottam a — szamarat.

— Az igazgató mit sem tudva a dologról, az ártatlan gyermeket harmadszor is arezúl üti.

Furcsa.

A. Mit álmodtál az éjjel?

B. Még kérdezed? Hiszen veled utaztam álmomban Bécsbe!

Szórakozottan.

Tanár. Ki hiányzik?

Egy nebuló (elkiáltja magát). Én.

Tanár. No, hát mondja meg a nevét, hogy beírhassem a hiányzók közé.

Az elrejtett csizma.

Koczogó Péternek visszaadták a községi számadását, mert bíró uram oda találta esúsztatni a kisbíró egy pár csizmáját is. A kiigazított számadással kezében e szavakkal köszöntött be:

— Itt a számadásom, tekintetes uram, benne a csizma is; de hát most tessék megtalálni!

Legkönnyebb halálmód.

Egy társaságban a különféle halálmódokról beszélnek.
— Eh, úgy vélekedem, — szólal fel Együgyű úr, — hogy a megfagyás a legrövidebb és fájdalom nélküli halálmódok egyike. Az ember leül, elalszik, és mikor másnap reggel fel akar kelni, azt veszi észre, hogy már teljesen meg van halva.

Szaván fogta.

Az alispán ezt a kérdést intézte a jegyzői vizsgát tevő ifjú emberhez:

— Mit tenne ön, ha most megbuktatnám?

— Felebbeznék — volt a válasz.

— No hát csak felebbezzen, édes barátom! — hagyta rá az alispán.

Rosszul találgat.

Blau Kóbi. Hollottad már, hodj oz enjém feleség megbobádzott?

Gelb Náczi. Mastand hollom legelüször. Grotolálok neked hozzá. És mit kopto a tied feleség?

Blau Kóbi. Tonáld ki!

Gelb Náczi. Hát edj fijót

Blau Kóbi. Nem, más volomit kopto.

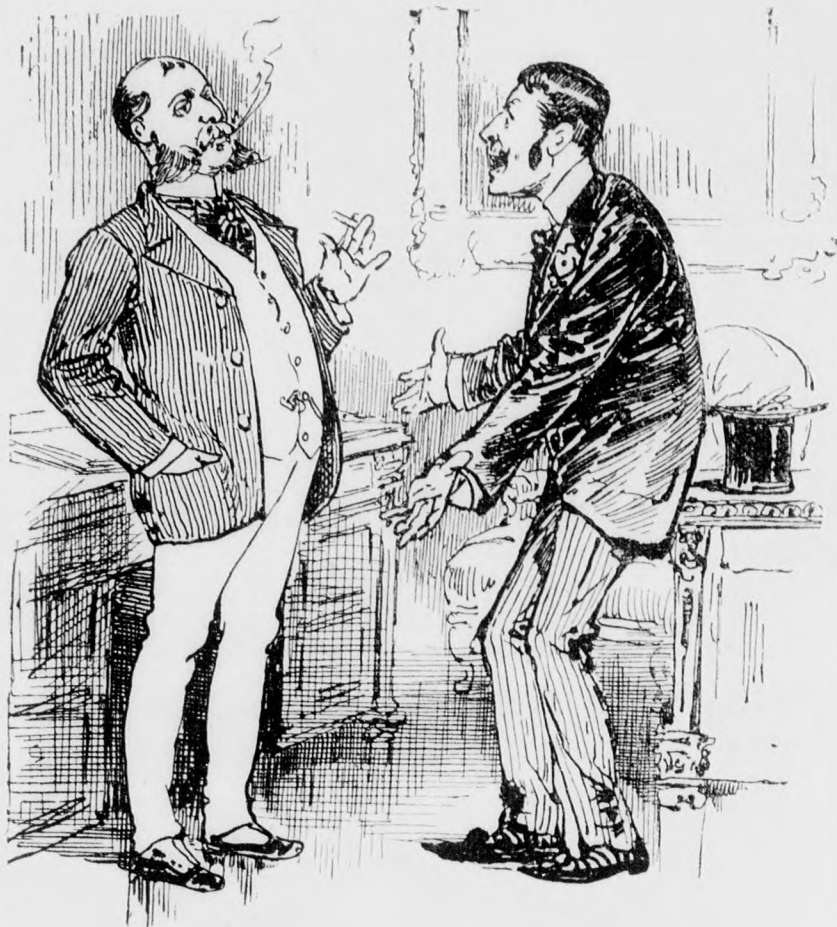
Gelb Náczi. Okkor edj leányt.

Blau Kóbi. Ozt se kopto!

Gelb Náczi. Hát mi oz ördögöt kopto a te feleséged?

Blau Kóbi (diadalmasan). Ikreket kopto.

Miért nem nősül.

— Ugyan, Pista, már miért nem veszed feleségül azt a Boriskát, hisz úgy is mindnyájan tudjuk, hogy majd megszítetek egymást?

— Hiszen nőül venném én; de hát tudja bátyám, nagy bökkenő van a dologban. Ismeri a lakásomat, a mely olyan szűk, hogy abban a meglevőkön kívül semmi más bútor nem fér el.

Iskolában.

Tanító. Te Béla, mondd meg nekem, mire használják az aszfaltot?

Béla. Az aszfaltot *utczakövezésre* használják.

Megfelelt.

— Nos, hát hogy ment a gyakorlat?

— Mikor «mars» volt, mindig nagy-szerűen ment; de mikor «halt» volt, sehogy sem akart menni.

Kérlelhetlen hitelező.

— Mikor lesz már végre nyugtom? — mondá páthoszszal egy színész nő egyik jelenetben a színpadon, midőn egy elátkozott hercegné szerepét játszotta.

— Ha majd kifizeti az új ruháját! — replikázott a földszintről Kecske úr, kinek még tartozott a ruha árával.

Négyszem közt.

Szemes úrnak csak egy szeme van. Felesége kivel nem rég kelt egybe, szintén csak egy szemmel bír. Egy társaságban azt mondta róluk valaki, hogy a viszony köztük nem lehet valami rózsás.

— Miért, talán nem szeretik egymást? — kérde egy jelen volt.

— Dehogyan nem, — felelt az előbbi, — hanem hogyan lehessenek boldogok, ha soha sem beszélhetnek egymással — *négyszemközt*.

Vidéken.

Vendég. Hé, koresmáros, hova gondol az istenért, hogy egy darab zöld paprikáért négy krajczárt fizettet?

Koresmáros (a vendéget sunyi pófával méregetve). Igen, igen, azaz kérem, mondja csak, sokalja avagy keveselli-e az úr?

Diák-furfang.

Éhes volt a diák; de nem volt pénze. Mindazáltal bement a vendéglőbe s takarosán megvacsorált.

— Fizetek, — szól oda a vacsora végén a koresmárhoz s kabátja belső zsebébe nyúl nagy tettetéssel tárczájáért. De nincs. Elkezd ijedezni, tapogatja, kutatja sorba zsebeit. Mind hiába, nincs a tárcza. Fokozatos ijedtséggel kotorász üres zsebeiben, végre így szól:

— Bocsásson meg, de pénztárczámat otthon feledtem, itt az óráim zálogba.

— Kérem, megbízom én önben, majd kifizeti holnap, — szólt a vendéglős.

Igy vacsorált meg ingyen a diák, s másnap kisebb gondja is nagyobb volt, hogy oda visszatérjen.

El nem sült bók.

Enyvesi Arnold, egy még nagyon fiatal ember, a vacsorán épen a házikisasszony mellett foglal helyet, de csak keveset eszik.

— Miért nem eszik, Enyvesi úr? — kérde tőle ez utóbbi.

— Lehetetlen, — felel reá Enyvesi úr, — ha ilyen szép hölgy mellett ül az ember, — *elmegy minden étvágya!*

— Miért állítják ki ezt a képet, mikor még csak félig van készen? Hiszen a piktor még nem festette rá erre a nőre a ruhát!

A kaszárnya udvarán.

Káplár. Úgy tartja már megint azt a puskát, mintha az Uristen bal lábának a kis újját akarná lelőni!

A dezertált ökör.

Eseményekben gazdag boszniai okkupációnk alkalmával, mikor tetőtől talpig fegyverben, puska s ágyu ropogások közt hirdettük a civilizáció áldásos eszméit, — történt, hogy Kripcesanek Vendel négy lábu gárdájából átpártolt az ellenséghez egy hűtlen osztrák-magyar alattvaló.

Midőn étlen-szomjan, tikkasztó melegben, zsibbadt tagokkal vonszoltuk magunkat a köves ország kopár hegyein, lelkesítőnek egy pár kiéhezett szarvasmarha kullogott csapatunk után, búsan lehorgasztott fejjel, mintegy rendeltetési céljuk biztos tudatában. Őriztük is, mint a szemünk világát.

Ennek a négylábu gárdának volt a főintendánsa nevezett Kripcesanek Vendel, lévén ő a hadsereg főélelmezési biztos.

Hogy, hogy nem, egy hevesebb megszállás alkalmával a két szarvasmarha közül az egyik megvadulva, nekironított az ellenségnek. Nem tudom biztosan, hűtlen szándékból pártolt-e át, avagy a háború dicsőségében akart ő is részt venni, s nemesebb halált fundált ki: elég az

hozzá, hogy hiába kerestük, kutattuk, — elveszett szőreszálán.

Bántott a dolog mindnyájunkat; de mégsem annyira, mint Kripcesanek Vendel fő-főintendáns urat.

Bánta is már ő a húst, csak azon törte a fejét, hogyan számoljon be az ökör bőrével, mert erősen ki volt adva, hogy az elfogyasztott szarvasmarhák bőrével az élelmezési biztos számolni tartozik. Hja! nagy volt a spórolás a k. k. Arnee-ban!

Ökröt is fizetni, meg még ráadásul a bőrét is, ez már mégis sok egy melegen érző honpolgárnak. Siralmas folyamodványt nyújtott be a magas miniszteriumhoz. A nagy csoda megtörtént, elengedték az egész tehenet.

Megvolt Kripcesanek öröme, bár még korán, mert az elengedési leirat megérkezett ugyan, de annak rendje és módja szerint ad akta tétetett; senki sem kereste többé a tehenet. Igen ám, hanem elfelejtették az ezredparancsnoksággal tudatni, már pedig az ezredparancsnokság vette át a tehénbórt és szállította rendeltetése helyére. Itt konstatálták a hiányt. Az ezredparancsnokság rekvirálta a bőrt, mit sem törődött az egykor benne volt tehénnel, s elmarasztalta Kripcesaneket tíz forint kárterítésben.

De Kripcesanek nem adta meg magát, belejött már a folyamodásba, be is adta újra. Nagy bölcsen kifejtette a dolgot s igazságának biztos tudatában utána illesztette saját tapasztalása alapján:

«Már pedig a kérdéses tehen tudtommal bőrével együtt szökött meg.»

Erre is megjött a válasz, csak hogy egészen más, mint a milyet Kripcesanek várt:

Két heti szobaáristom.

Már most csak azt nem tudom, azért-e, mivel «tudtával» szökött meg a tehen, vagy azért, mert, a bölcs ítéletben meg nem nyugodva, fellebbezni merészelt?

Kolozsvár, M—y. Szívesen szoritunk nekik helyet; csak aztán aprehenzió ne legyen belőle a czivisek részéről. — S.-A.-U., G. M. Egy hiján bekerülnek; de úgy látszik, az «Ok»-nak tollban maradt az okozata. Legközelebb elvárjuk. — Don Csozé. Hát a másik nevét már elkopottnak tartja? Bezzeg, kerülne csak öt piezulába, bizonyára hű maradna hozzá. Csak legalább ne rosszabbért dobja el a jobbat! A küldemény felhasználódik. — Szabadka, Szörnyen aktuális s a mellett lokális. — Budapest, H. H. Mihelyt időnk lesz, átolvasgatjuk s kiszemeljük a javát, már t. i. ha lesz. — Budapest, L. K. Ha kevés is, van közte használható. Lássuk a többit! — A többi kéziratról közelebb.

Hirdetések.

Fővárosi vigadó!

Diszesen helyreállított **vigadói söracsarnokomat** a n. é. közönség szives figyelmébe ajánlva, van szerencsém különösen arra figyelmeztetni, hogy ott a kitünő

PILSENI SÖRT

a pilseni polgári serfőzödéből méretem, valamint hogy izletes ételek és kiváló csemegék mellett a legkittünőbb bel- és külföldi borokat szolgáltatom. Számos látogatásért esd kiváló tisztelettel

ifj. **Kommer Antal**, a fővárosi vigadó bérlője.

VILLANYOS távbeszélőket, telephonokat, távjelzőket, villámhárítókat

lakások, vendéglők, szállodák, tanintézetek, gyárak, iparvállalatok és hivatalokban a legjutányosabb árak mellett készít és javít

LIPPERT Gyula első m. electrotechnikai műintézete
BUDAPESTEN.

Gyár: VIII. József-körút 53. * Üzlet: IV. muzeum-körút 39.

Ábrákkal ellátott magyarázó katalógus bárkinék rendelkezésére áll.

Vendégek Budapesten

A zóna-tarifa

életbeléptetése alkalmával a fővárost látogató közönséget van szerencsém meghívni hangszertelepem megtekintésére, mely e téren egyedül áll a maga nemében, és gazdag tárházánál fogva valóságos kiállításnak nevezhető.

A feltűnést keltő legújabb találmányok készséggel bemutattnak és azokról ábrákkal ellátott magyarázó katalógus bárkinék rendelkezésére áll.

Legnagyobb hangszerkészítési ipartelep

Sternberg Ármin

BUDAPEST,

VII. ker., kerepesi-ut 36.

Fogyasztásban

GLEICHENBERGI

1811. év óta.

János-forrás

a legolcsóbb és legjobb szénsavtartalmu **SAVANYUVIZ**, mely rendkívüli olcsóságánál fogva minden háztartásnak nemcsak mint kellemes ízű savanyuviz, hanem mint az egészségnek minden tekintetben szolgáló ivóvíz legjobban ajánlható.

Magyarországi főraktár:

Schleinz Károly és társainál

Budapest VIII. Stáció-u. 47.

Az „Urambátyám”
hirdetésfelvételi irodája Budapest, IV. k.,
Váci utca 11. szám alatt létezik.

Kerékpár-sport gazdagon illusztrált szaklap, az alakuló magyar kerékpár szövetség s a legtöbb hazai kerékpár-egyletek hivatalos közlönye. «**Athletika**» rovattal és «**Karikaviczoz**» humoros melléklettel. Előfizetés egész évre 5 frt, fél-évre 2 frt 80 kr., negyedévre 1 frt 50 kr. Mutatvány-szám 30 kr. beküldése ellen bérmentve küldetik. — **Kiadó-hivatal Budapest, VI., rózsá-utca 84.**

Kerékpár-tanfolyam. Minden beiratkozó a neki legalkalmasabb időben, kényelmes teremben, megtanítatik a kerékpáron való járásra 2, de legkésőbb 5 óra alatt. Az előre lefizetendő tandíj 10 forint, mely összeg azonban gépvásárlás esetén a számláról levonandó. Beiratkozhatnak csak **Kaszás Istvánnál Bpest, VI., rózsá-u. 84.**

Kerékpár-kereskedés nem ügynökség! Tehát legjobb és legolcsóbb bevásárlási forrás! Mindennemű gyártmány kapható! Kéressék jegyzék a legajánlatosabb kerékpárokról.

Kaszás István első és legnagyobb magyar „kerékpár“-kereskedése, **Budapest, VI., rózsá-utca 84.**

A FRANKLIN-TÁRSULAT kiadásában Budapesten megjelent és minden könyvkereskedésben kapható:

A HÁZASSÁG

KÉPZELETBEN ÉS VALÓSÁGBAN

Rajzok az életből. Angol eredeti után.

I. ELŐÉRTÉTEK. — II. A MEGVALÓSULÁSOK.

17 SZINNYOMATU KÉPPEL.

Ára színes borítékba fűzve 1 forint 20 krajczár.

Legjobb asztali- és üdítőital.

A MOHAI

ÁGNES

FORRÁS

Hazánk egyik legszénsavdusabb

SAVANYUVIZE,

vegyelmezve dr. Lengyel Béla egyetemi tanár ur által.

Ajánlva a bel- és külföldi számos orvosi tekintéllyel által főleg a légzési-, emésztési, s húgycső-szervek hurutos bántalmainál hatásosan gyógyítja a Rhachitis-, görvély-, vese- és köszvénybajokat, ép úgy használható a tagok csúzos bajainál, gyermekek-nél meggátolja a túlságos gyomor-savany képződést s fokozza az idegrendszer tevékenységét. Gazdag szénsav tartalma folytán ezen üdítő savanyuvíz a legkellemesebb ízzel bír s borral használva igen nagy keletnek örvend.

FRISS TÖLTÉSBEN MINDENKOR KAPHATÓ:

Édeskuty L., m. kir. és szerb kir. udv. ás-ványvízszállítónál Bpsten. Ugyiszintén minden gyógyszerárban, fűszerkereskedésben és vendéglőben.

Kütnő szolgálatot tesz az emésztési zavaroknál.

Evi elszállítás 2.000.000 palackk.

Borral használva kiterjedt kedveltségnek örvend.

A «Franklin-Társulat» kiadásában Budapesten megjelent és minden könyvtárban kapható:

Jókai Mór munkái 126—131.

Népszerű kiadás.

EGY AZ ISTEN

REGÉNY

Irta JÓKAI MÓR.

Második kiadás.

Ára fűzve 2 frt 40 kr.

CSIKY GERGELY

ARNOLD

REGÉNY.

Ára fűzve 1 frt.

Hirdetések ára e rovatban: minden szó 5 kr. Sorszerinti megrendelésnél 1 petit sor 12 kr. Többszöri hirdetéseknek árkedvezmény adatik. — Egyszeri hirdetés előre fizetendő. Czimmel ellátott vagy poste restante megrendelésnél 30 kr. bélyegdíjt is kell fizetni.

KIS HIRDETŐ

E rovat számára a megrendelések minden csütörtök délig a hirdető hivatalba küldendők. Ajánlva is lehet a leveleket küldeni. A beérkezett levelek csakis a hirdetői nyugta felmutatójának adatnak ki. Vidékről történő kérdéseknél a válasza levéljegyek melléklendők.

E rovat számára hirdetések fölvetetnek és felvilágosítások mindenkinek ingyen adatnak Schwarz Gyula hirdető-hivatalában, Budapest, IV., váci utca 11. szám alatt.

32. SZ. 1889.

A hirdetések egy teljes hétig forognak közkezen, de a később beérkező levelek is elfogadtatnak és a hirdetőknak kiadatnak.

Augusztus 11.

Műirodalom.

A teljes Tisza-kormány. 50,000 példány. Allami és megyei hivatalok számára. Tíz miniszter sikerült arcképesportja. Disze minden szalonnak, s egyetlen művelt házban sem nélkülözhető. Drbja 80 kr. Aranykeretben 5 forint. — Minden kir. postahivatal elfogad számlára megrendelési befizetést. P. Tornay R., sip-utca 25. sz.

Nagyreményű nemzet és király. Unicum. Könyv. P. Tornay R. sip-u. 25.

Nándor, román trónörökös. Carmen Sylvához, Könyv. P. Tornay R. sip-u. 25. sz.

Maszlághy Ferencz Ezüst műlapok. 30 darab 15 frt. P. Tornay R. Budapest, sip-utca 25.

Zichy Nándor gr. a valódi emberbarát. Könyv. Ára 30 frt. P. Tornay R. sip-utca 25. sz.

Esterházy Antal gr. emléke. Könyv. Ajánlva gr. Esterházy Mihálynak, Ára 30 frt. P. Tornay R. sip-utca 25.

Péchy Manó gr. emléke. Ára 20 forint. P. Tornay R. sip-utca 25.

A Kállayak. Műkép. 100 db 50 frt. Budapest, sip-u. 25. P. Tornay R.

Fúzy Szaniszló jubilauma. Könyv. Ára 20 frt. P. Tornay R. sip-utca 25. sz.

Boross M. K. Emlékmű. P. Tornay R. Budapest, sip-utca 25. sz.

Krancz Mariska és Oberrecht O. Műlap. 30 darab 15 frt. P. Tornay R. sip-utca 25. sz.

Négy tizedig az Ur szőlőjében. Pásztélyi Ára 30 frt. P. Tornay R. sip-u. 25. sz.

Margit Clementine fignő és Turn-Taxis Albert hg ur Műlap. 100 drb. 50 forint. P. Tornay R. sip-u. 25.

Haynald-féle Arany-Mi-atyánk. Darabja 10 frt.

Nagyobb körök számára kívánt alkalmi művekre megrendelések intézendők s a technikai rész házilag, az irodalmi rész ellenben vértel utján szerzettetik be.

Utánvételi megrendelés nem teljesítettik. Alkalmi irodalmi munkák megvételnek és kiadatnak.

P. Tornay R.

Budapest, sip-utca 25. sz.

Egy szép ház, gyümölcs- és akác-fákkal Monoron, vasuti állomás, Budapesttől egy órányira, szabad kézből nagyon jutányosan eladó. Bővebbet a hirdetőhivatalnál. 10

Komoly

szándékkal ismeretséget óhajt kötni irodalmi vagy nyomdai családbeli nővel egy független irodalmi munkás. Csak komoly és nem-anonym levél vétetik figyelembe, fénykép nem kívántatik. A levél is visszaadatik kívánatra. Ajánlat a hirdetőhivatalhoz csakis tisztességes hölgytől «Csön-des boldogság» cz. a. kéretik. U. i. Levélre **azonnal** válasz küldetik. 71

A két árva

cz. műlapból több példány leszállított áron kapható. — Ajánlat a hirdetőhivatalhoz küldendő. 89

Jelzalog-

kölcsönöket 20—500 ezer frtig nyujtok oly módon, hogy oly helyek számára, hol már a jelzalog-vagy a nemzeti bank kölcsöne van betáblázva, a tétel átvételük s még egyharmadrész összeg kölcsön adatik. 9

Adomaképek

metszvényei, a legkiválóbb magyar művészek által rajzolva, a hozzávaló szöveggel együtt jutányos áron kaphatók. Czim megtudható a hirdetőhivatalban. 6

Ismételadók

a vidéken rendkívüli kedvezményvel kerestetnek egy kaptos kiadványra. Kész fizetés mellett 75 % rabatt. 90

Egy művelt

szerény nő ismeretséget keresi egy tisztességes ember. Ajánlat: «Egyetlen» cz. alatt a hirdetőhivatalhoz küldendők. 87

Hirlapiró,

kitünő fogalmazó, hirdetői és reklamszövegeket ír azoknak, akik e végett a hirdetőhivatalhoz fordulnak, díjmentesen. 49

Gyors siker

feltűnő csekélységért bámulatosan rövid idő alatt egy kitünően gyakorlott tanítónőtől a francia nyelvben és zongorában. 11

A francia

nyelvben egy férjes nő még néhány órával rendelkezik s különösen ajánlkozik a francia társalgásra, főleg pedig sétákra és kimenőre gyermekekkel e nyelven való oktatással. Ugyanaz tanít zongorázni. Czimét a hirdető hivatalnál megmondják, 65

Fordítási

és írásbeli munkák jutányosan teljesítettnek. Czimét a hirdetőhivatalba tessék küldeni. 66

Rendkívül

szükséges betegeknek, idegeseknek, de még oly egészséges embereknek is, akik a léghuzamtól félnek, nemkülönben czélszerű az egyenletes hőmérsék fentartására a cs. k. szab. «léghuzamelzáró». 30 méter 5 frt. Megrendelések «Léghuzamelzáró» jegy alatt a hirdetőhivatalhoz küldendők. 17

Gyorsírás.

Uraknak vagy hölgyeknek lezckét adhatók a gyorsírásból s rendkívül rövid idő alatt kezeskedem eredményért. — Tanulóka vagy gyermekekre nem reflectalok. Ajánlatok a hirdetőirodába küldendők. 81

Kifutóul

egy 14—15 éves fiu fölvetetik. Ajánlkozók hagyják címüket a hirdetőhivatalban. 82

Tanulóleány

felvétetik egy női szabónőnél. — Czim a hirdetőhivatalban. 78

Imádott

kis angyalom! Tiszteletemet küldöm neked és a kedves barátnődnök. — Kézcsókka a sirig hűn szerető 105 „Melegkává!”

Levelezőül

vidéki lapokhoz czikkekre ajánlkozik egy fővárosi hirlapiró. Ajánlatok a hirdetőhivatalhoz intézendők. 97

Allandó

lakóul ajánlkozik idősebb özvegy nőhöz egy szolid ur. Ajánlatokat csak lakásra az igények megjelölésével elfogad a hirdetőhivatal. 98

Hirdetés

szerzésekre kizárólagos ügynökül fővárosi napi vagy heti laphoz vagy más irodalmi vállalathoz ajánlkozik egy gyakorlott szakember. Ajánlatok «Kezelő»-nek czimezve a hirdetőhivatalhoz czimzendők. 99

Egy vasuti

szaklap joga eladó 100 frtért. Havi kiadás 40—50 frt. A bevétel pro rata temporis 2—300 frt lehet. Vállalkozó irjon: «Ügyes ember» cz. a. a hirdetőhivatalba. 88

Egy ezüst

petit sor- és hasábmérot jutányosan eladok. Hol? megmondja a hirdetőhivatal. 76

Az uj kormány

képesoportja üveg alatt és rá-mában dbja 5 frt. Czim a hirdetőhivatalban. 86

Kedves

szöke! Fogadja őszinte rokonszenves részvételemet. 101 Egyetlen.

Aki fél,

hogy főlemeszi csekély tőke-pénzét s elpusztul, irjon «Segítő» czim alatt a hirdetőhivatalhoz. 103

Gyorsíró

alkalmazást keres Budapes-ten. 104

Ivóviznek legjobban ajánlva!

Kiváló orvosi tekintélyek által jelesnek elismerve, ez időben a legjobb és legolcsóbb ásványviz

(HYGIÉA-SPRUDEL)
KORONA-FORRÁS
a steier-magyar határon.

Kitünő étvágytalanságnál, emésztési gyöngeségnél, a máj, vese- és vizeleti szervek bajainál, mint nyálk- és keményedést oldó.

Kapható minden fűszerkereskedésben, valamint ÉDESKUTY L. m. kir. udv. ásványviz-kereskedésében.

Fő letét MAUTNER ADOLF

fűszer-nagykereskedőnél, Arany János-utca 36.